

sige, at der ikke som af mig paastaet var tilsikret de paagældende militære Personer et Privilegium. Jeg maa fastholde, at det er et Privilegium og et Privilegium, hvis Uretfærdighed først og fremmest rammer de overordentlig mange indenfor Toldetaten, Postvæsenet og Statsbanerne, som ikke er bedre lønnede, men tværtimod daarligere lønnede, og som ogsaa beordres til at flytte fra det Sted, hvor de har deres Arbejde, til en anden Plads, som deres overordnede bestemmer. Ikke mindst indenfor de Kredse føles det som en Uretfærdighed, at man opretholder en Lovgivning som den, der her er Tale om. Jeg anbefaler endnu en Gang Lovforslaget.

Selv om det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, mente, at det at holde 4 Møder i Løbet af et halvt Aar var Udtryk for Flid indenfor et Udvalg, vil jeg dog haabe, at det ikke for Fremtiden skal være Maalestokken for, hvorvidt et Udvalg fortjener at betegnes som et Udvalg, der bestiller noget.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg ved ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem (*Andreasen*) til at sige, at jeg holder paa, at København skal have den Fordel at have Garnison uden at yde noget til den. Jeg synes ikke, jeg har sagt noget, der berettiger det ærede Medlem til at gaa ud fra det, og det er ikke rigtigt. Jeg har i sin Tid som Medlem af Hærlovudvalget haft Lejlighed til at studere de Bestemmelser, der gælder med Hensyn til Indkvartering, og havde, hvis jeg ikke husker fejl, Lejlighed til at skrive en Artikelrække derom i flere Blade. Det er nu nogle Aar siden, og jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skulde have læst disse Artikler, men det ærede Medlem har, som sagt, ingen Berettigelse til at sige, at jeg holder paa, at København skal have den Fordel at have Garnison uden at yde noget til den. Jeg kan i Virkeligheden ikke se, hvad det vedrører denne Sag. Spørgsmaalet er, som jeg har vist ved de to Tal, som jeg har nævnt, om man vil paalægge de faste Befalingsmænd til Kommunekassen at betale et Beløb, som det ved Lovgivningen er paalagt Garnisonsbyerne at bære med Hensyn til Indkvarteringen.

Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem (*Andreasen*) inddrog Spørgsmaalet om Fælleshusholdningen i denne Sag. Jeg har kun omtalt de direkte Udgifter for Kommunekassen og den af mig beregnede direkte Indtægt for Kommunekassen, men denne berøres slet ikke af Fælleshushold-

ningen. Jeg ser godt, at det ikke er Kommunens Beboere lige meget, enten der er Fælleshusholdning eller ej, men det har intet med det foreliggende Spørgsmaal at gøre. Der er kun Tale om den forøgede Indtægt, Kommunekassen kan faa ved, at samme Ligningsprocent benyttes for Officerer som for andre Borgere. Spørgsmaalet om Officerernes og Underofficerernes Lønnings- og Pensionsvilkaar har, saa vidt jeg kan se, ikke noget med denne Sag at gøre. Jeg har kun nævnt den Side af Sagen, som vedrører Kommunerne, og jeg skal kun, idet jeg gentager, at jeg ikke skal have noget at indvende imod, at man forandrer paa de 2 pCt., gøre opmærksom paa, at det ikke med Rette af Byerne kan siges, at den nugældende Ordning er uretfærdig; den er et Led i hele Ordningen af Indkvarteringen.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne: (*Andreasen*): Jeg havde al Grund til at fremsætte den Udtalelse, som Ministeren nu kom nærmere ind paa, thi Ministeren sagde, da han første Gang havde Ordet, at hvis dette Lovforslag blev gennemført, kunde der være Tale om, at man samtidig satte Købstadkommunernes Tilskud til Indkvarteringen op, forhøjede de nuværende Sats med Hensyn til Kommunernes Bidrag; og da var det, jeg fandt Anledning til at henvisse til, at her i København kræves der intet saadant Tilskud, fordi man formodentlig har ment, at det vilde være urigtigt. Jeg skal heller ikke udtale mig for en saadan Udskrivning for Københavns Vedkommende, men naar man ikke har fundet det forsvarligt her i København, hvor Hovedstyrken ligger, og hvor de største bymæssige Fordele er ved at have Militæret, vilde det være urimeligt at stille saadanne Krav, som Ministeren har gjort sig til Talsmand for, overfor de smaa Provins-købstæder, som jeg talte om, og som ikke har nogen økonomisk Fordel af at være Garnisonsbyer. Det var det, der gav mig Anledning til at komme ind paa dette Forhold, og jeg forstaar stadig ikke, at den højtærede Minister ikke vil erkende, at Købstadkommuner, der faar deres Byer gjorte til Garnisonsbyer, maa have Grund til at overveje alle de forskellige økonomiske Spørgsmaal, der er forbundne med at have militær Indkvartering i Henseende til Forøgelse af Skoleudgifterne, i Henseende